

Становище на Европейския икономически и социален комитет относно „Как да се съчетае националното и европейското измерение в комуникацията на тема Европа“

(2009/C 27/30)

С писмо от 25 октомври 2007 г. бъдещото френско председателство на Европейския съюз реши да се консултира с Европейския икономически и социален комитет относно

„Как да се съчетаат националното и европейското измерение на комуникацията на тема Европа?“.

Съгласно член 20 от Правилника за дейността си Европейският икономически и социален комитет определи **г-жа Béatrice OUI**N за главен докладчик.

В становището са взети предвид идеите, изразени в съобщението на Комисията „Дебат Европа — използване на натрупания опит от План Д за Демокрация, Диалог и Дебати“, прието на 2 април 2008 г. ⁽¹⁾

На 446-та си пленарна сесия, проведена на 9 и 10 юли 2008 г. (заседание от 10 юли), Европейският икономически и социален съвет прие настоящото становище с 115 гласа „за“ и 2 гласа „въздържал се“.

1. Заключение и препоръки

ЕИСК препоръчва:

1.1 Да се изразят с прости, разбираеми и за децата думи оригиналността на европейското изграждане, неговите ценности, неговият проект.

1.2 За целите на европейското гражданско обучение, да се предостави на европейско равнище обща база от знания (създадена въз основа на вече направеното в държавите-членки), предназначена за учениците и преведена на 22-та официални езика на Съюза. Тя може да бъде утвърдена от Европейския парламент. Тя ще се въведе в училищните програми и ще даде възможност и за приоритетно обучение на лицата, които участват във формирането на общественото мнение: учители, лица на изборни длъжности и журналисти. Организирането на тези обучения трябва да се извършва на национално равнище.

1.3 Необходимо е всички институции да създадат и разпространят една обща комуникационна политика. Предложенията в тази насока, изложени в съобщението „Дебат Европа“ са окуражителни, но трябва да стигнат по-далече. Тази комуникационна дейност трябва да избягва „eugospeak“ — европейския жаргон на Брюксел и да позволява провеждането на дебат сред европейските граждани относно предизвикателствата пред обществото.

1.4 Тази обща комуникационна политика трябва да бъде представена от политическите личности, начело на европейските институции, от политическите личности в европейските правителства, които вземат решение в Съветите на министрите и които са известни в своите страни. За да може от Брюксел да се достигне до 495-те милиона европейци, е необходимо комуникацията да се насочи към лицата, формиращи общественото мнение (представители на гражданското общество, местни избрани представители, журналисти, учители...) и след края на заседанията на Европейския съвет, да им се предостави, например, едно кратко и разбираемо обобщение.

1.5 На национално равнище членовете на гражданското общество и местните избрани представители трябва да бъдат радетелите на европейската демокрация на участието: заедно, те трябва да събират становищата и мненията на гражданите за европейските проекти. Местните избрани представители са в най-изгодна позиция да намерят място за изява в местната преса, която е най-четената. Ако те говорят за Европа, местната преса ще предава изказванията им. Всички, които имат европейски мандат, трябва веднъж годишно да отчитат своята дейност пред тези, които са им предоставили мандата. На местно равнище, да се създаде указател с лицата, представляващи ресурс — лицата с европейски опит, които биха могли да бъдат канени от училищата, сдруженията, асамблеите ...

1.6 На европейско равнище трябва да им се предоставят (на местните избрани представители, журналисти, учители, членове на националните ИИС и други представители на гражданското общество) актуализирани бази данни и сравнения между различните държави в Съюза по всички теми. Тези информационни данни могат да запазят, по-специално, твърде многобройните медии на гражданското общество.

1.7 На национално равнище да се насърчат преките срещи и обменът между гражданите: побратимяване, спортни срещи, присъствие на представители на друга държава-членка в образователни стажове с европейско измерение, като се предостави прост и децентрализиран достъп до финансиране на пътническите разходи (европейски фонд за комуникация), който би допълнил съществуващите програми за мобилност.

1.8 По-добре да се използват съществуващите ресурси, по-специално преведените документи, които днес остават твърде често само работни документи за членовете на институциите, и да се насърчи многоезичието — предварително условие, необходимо за общуването между европейците ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Брюксел 2.4.2008 г., COM(2008) 158 окончателен.

⁽²⁾ Становище на ЕИСК от 26.10.2006 г. относно „Съобщение на Комисията до Съвета, Европейския парламент, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите — Нова стратегическа рамка за езиковото многообразие“, докладчик: г-жа LE NOUAIL MARLIÈRE (ОВ С 324, 30.12.2006 г.) и проучвателно становище SOC 306 „Многоезичие“, което ще се разгледа през м. юли 2008 г., докладчик: г-жа LE NOUAIL MARLIÈRE, и предложения на групата на г-н Amin Maalouf.

1.9 Да се предложи на държавите-членки да създадат напълно функциониращи министерства на европейските работи. Чужбина започва от границите на Съюза, европейските въпроси са обект на вътрешната политика, а не на външната. Това важи и по отношение на организациите и медиите.

1.10 На национално равнище да се използват провежданите прояви (европейски и международни спортни състезания, избори за Европейския парламент, Ден на Европа, годишнини, между които годишнината от падането на Берлинската стена) и да се организират други, на които да се говори за Европа, като се използват символите, химнът и знамето на Европа.

2. Изложение на мотивите

2.1 *Как да се съчетаят националното и европейското излъчение в комуникацията на тема Европа*

2.1.1 Откакто французите и холандците казаха „не“ на проекта за Договор за създаване на Конституция, съществува консенсус за по-добра комуникация на тема Европа, а и резултатът от референдума в Ирландия показва, че тази воля все още не намира израз в ефикасни действия както на национално, така и на европейско равнище.

2.1.2 Комисията състави редица текстове, които бяха вече обсъдени, и ЕИСК изготви много добри становища по този въпрос, които няма смисъл да бъдат преразказвани тук. В Бялата книга за европейската комуникационна политика (CESE 972/2006 ⁽³⁾) се препоръчва „националните публични власти, гражданското общество и институциите на Съюза да работят съвместно за укрепването на европейската публична сфера“. Целта на настоящото становище не е да се правят нови предложения, а да се организират вече направените, предлагайки да се определят отговорностите на националните публични власти, гражданското общество и институциите на Съюза, и да се определят приоритетните действия.

2.2 *Да общувате на тема Европа: една сложна задача*

2.2.1 Комуникацията на тема Европа е по необходимост сложна, проектът за европейското изграждане винаги е имал критици — някои от тях искат по-малко Европа, други искат повече, а трети искат по-бърз напредък. Ето защо уравновесеното и разбираемо общуване на тема Европа е постоянно усилие. Не става въпрос „да се продава Европа“, а да се позволи на гражданите да живеят в европейското пространство и, с познание, да участват в избора на насоките за бъдещето на Европа.

2.2.2 Общуването на тема Европа означава да се разбере една уникална в историята на човечеството политическа реалност и да се предложи проект. Трябва да се намери равновесие между комуникацията, свързана с проекта, което зависи от отговорните политики и необходимата информация за резултатите от работата

на институциите, която зависи от всички тях и е насочена към заинтересованата публика.

2.2.3 Първоначалният проект трябва да се обновява. Да се обяснява, че „Европа значи мир“ на поколения, които не познават последиците от Втората световна война и които са започнали да се интересуват от света, когато бомбите падаха върху Сараево, не внушава доверие. Поколението, родени след 70-те години, имат чувството, че Европа им е била наложена и че тя не може да предотврати една евентуална война, нито да ги защити от това, което някои определят като крайностите на глобализацията. Те не разбират, че правата и свободите, които ползват, са плод на европейската динамика.

2.2.4 Да се обяснява, че „Европа значи разширяване на хоризонта“ чрез премахване на границите, да се покаже конкретно как, стъпка по стъпка, се премахва това, което пречи да се разбираме, да водим диалог, да се придвижваме, да търгуваме, да работим, да се установим на друго място и т.н., да се покаже, че Европа разширява обхвата на възможностите, като предоставя на европейците по-голяма жизнена територия, открита към различните култури — ето кое може да бъде по-мобилизиращо. Да се обясни също, че Европа позволява, чрез сравнение на различните системи, да се запази това, което всеки прави по най-добрия начин — ето кое може да докаже конкретно ползата от Европа.

2.2.5 Да се каже най-после, че заедно можем да се борим с изменението на климата, да опазваме околната среда, безопасността на продуктите, правата на потребителите и др., защото Европа има нужда от прости идеи, каквито имат държавите. Лесно е да се обясни на едно дете, че трябва да се пътища и железопътни линии, за да се придвижваме, че всеки трябва да се научи да чете, за да разбира света, че трябва да се наказват тези, които вредят на другите, на групата, и че тези услуги — териториално устройство, образование, правосъдие, от които всички се нуждаят, се предоставят от държавата, че държавата опазва здравето, безопасността и солидарността. Тъй като става въпрос за една нова структура, която някои граждани не разбират добре, не е толкова лесно да се обясни Европа, необходимостта и ползата от нея. Това, че градим една по-голяма жизнена територия и че сме по-силни и с по-голяма способност за творчество, защото сме по-многобройни, може да се обясни лесно на децата и на техните родители.

2.2.6 Въпреки че това не се отнася до всички държави в Съюза, еврото се очертава като един успех, който може да бъде изтъкван в по-голяма степен, едновременно като символ на падането на границите, като носител на чувството за принадлежност към Европа и като средство да бъдем по-стабилни заедно.

2.2.7 Идентификацията с Европа минава и през емблематични фигури и ярки символи, познати на всички, и по-специално европейското знаме.

⁽³⁾ ОВ С 309, 16.12.2006 г., стр. 115-119.

3. Общи бележки

3.1 Политическа комуникация и институционална комуникация

3.1.1 Трябва да се отбележи, че всяка европейска институция, и това е основателно, отделя средства за комуникационни служби с голям брой квалифицирани служители, уебсайтове, публикации, видеоматериали и пр., за да обясни това, което прави. Всеки гражданин, който посещава институциите, си тръгва натоварен с красиви документи, което не е гаранция, че е разбрал как функционира всичко това и още по-малко — как то засяга всекидневния му живот. Тази купчина от документи създава по-скоро усещането за сложност, ако не и за какофония. Трябва да се повишава не количеството, а качеството на комуникацията. Средства не липсват, трябва просто да се преустрои тяхното използване. Комуникационните инструменти не са лошо-качествени, но им липсва последователност и трайност. Те са лошо насочени, както като съдържание, така и спрямо лица или институциите, на които се изпращат комуникационни материали. Брошури са прекалено много.

3.1.2 Кризата на доверие по отношение на способността на Европейския съюз за ефикасна комуникация, насочена към гражданите, изисква радикална промяна в комуникацията. До настоящия момент европейските усилия са, в най-добрия случай, неподходящи за достигането до онези, които са неосведомени за ЕС (а те са най-голямата част от европейските граждани) и в най-лошия — могат да доведат до обратен резултат. Причината трябва да се търси в липсата на общо обсъждане на информационните стратегии между европейските институции и държавите-членки.

3.1.3 Общият размер на сумите, посветени на институционалната комуникация, е значителен и би могъл да бъде по-добре използван за комуникация относно политиките. Интересно би било да се пресметне бюджетът за комуникация на всяка институция и държава-членка и да се знае кой отговаря за него.

3.1.4 Съществува консенсус относно това, че комуникацията на тема Европа е само средство в услуга на проект и че не може да има добра комуникация, ако проектът не е добър. Но проблемът не е само в доброто или лошото качество на проекта, а също, че не съществуват инструменти за популяризирането на проекта: средства има само във всяка отделна институция. Европейският проект трябва на първо място да бъде поднасян от най-отговорните политици: настоящия председател на Съюза (и бъдещия председател, предвиден в Договора от Лисабон), държавните и правителствените ръководители, председателя на Европейската комисия. Министрите, участващи в Съветите, са в най-добра позиция да обяснят в своята страна решенията, които са взели заедно.

3.1.5 Комуникационната дейност на институциите е ясна, тъй като в повечето случаи чрез нея трябва да се осведомява за това, което правят институциите. Комуникацията относно проекта, поради естеството си, е обект на нападки. Липсата на собствени средства, различните критики, политическите ръководители, които често са загрижени повече за имиджа си на национално равнище (откъдето черпят своята легитимност) и чиято известност не надхвърля обикновено границите на собствената им страна — всичко това прави европейската политическа комуникация твърде слаба и недоловима.

3.1.6 Заедно, политическата комуникация и институционалната комуникация, институциите на Съюза и националните институции, могат да доведат до добър край новата обща комуникационна политика, предизвикателство пред Европейския съюз на 21-ви век, многообразен в единството си, изправен пред по-еднородни формирания от други части на света. Думите на Хенри Кисинджър, че Европа няма телефонен номер са актуални и днес.

3.1.7 Необходимо е да се създаде обща комуникационна политика, която би свързала европейските институции и държавите-членки в едно общо множество от основни принципи, управляващи комуникационната и информационна стратегия на Европейския съюз. Тя би подкрепила различните усилия на правителствата и на неправителствените организации, насочени към повишаване на осведомеността за Европа на местно равнище във всяка страна.

3.1.8 Подобна политика би представлявала също важна крачка към гарантирането на това, че всички европейски институции работят за една цел. Ситуация, при която съществува конкуренция между различните институции, е напълно абсурдна. Разбира се, всяка институция има различни нужди в областта на информацията и трябва да отговаря на различни изисквания, но по същество всички работят за една и съща цел, която изглежда се е изгубила в надпреварата за самооправдание или при справянето с егото си.

3.1.9 Време е Европейският съюз да инвестира в това, което безспорно трябва да бъде едно от важните предизвикателства, които ще трябва да посрещне през следващото десетилетие: да даде на гражданите си истинско усещане за разбиране и принадлежност към едно начинание, което си струва да се опита да се създаде и е уникално.

3.2 Целенасоченост

3.2.1 Невъзможно е от Брюксел, дори по Интернет, да се провежда комуникационна дейност за Европа, предназначена за 495 милиона граждани.

3.2.2 Институционалната комуникация трябва да е целенасочена, а не да се опитва да стигне до широката общественост, и да се отнася за тези, които притежават умения да се намесят в проектите в самото начало, защото става въпрос за тяхната сфера на компетентност, и които могат да използват приетите накрая текстове, за да ги приложат и/или да запознаят с тях заинтересованите лица. Именно те могат най-добре да обяснят резултатите от европейското изграждане — както миналите така и бъдещите. От тази гледна точка, ЕИСК безспорно е подходящ посредник, тъй като обединява представители на всички елементи на обществото.

3.2.3 Преди да се състави един документ, на хартиен или на електронен носител, трябва да се отговори на въпроса за кого е предназначен, тъй като езикът и образите се използват в зависимост от адресата. Много от изготвените документи, изглежда, не намират своя аудитория, защото са насочени към широката общественост — по форма и към тясно специализирана публика — по съдържание.

3.2.4 Те трябва да са насочени към посреднически групи, специализирани по области на компетентност. От тази гледна точка инициативата на ЕИСК с неговото информационно електронно писмо „e-bridge“, съобразено със специалността на всеки съветник и адресирано към неговия екип, изглежда образец за добра практика. По примера на проекта на Европейския парламент да свърже в мрежа европейските парламентаристи и парламентаристите от държавите-членки, заедно тези представители могат да достигнат до голям брой хора, които имат влияние в своята страна.

3.2.5 Трябва да се информират по-специално лицата на изборни длъжности, членовете на националните ИСС, журналистите и учителите, като се запитае от каква информация се нуждаят те, за да разпространяват европейската идея и постиженията на Съюза. Трябва да се изхожда по-скоро от техните потребности, отколкото от потребността на институциите да популяризират своята работа.

3.2.6 Важно е също и да се извършват срещи на място с посредниците в общественото мнение. Значението на „социалните“ средства за масово осведомяване нараства и комуникацията трябва да избере подходящото средство.

3.3 Ролята на лицата на изборни длъжности в демокрацията на участието

3.3.1 Политическата комуникация трябва да достигне до 495-те милиона европейци. Тя се отнася за европейския проект и разяснява какво е направил, какво прави и какво ще направи Европа, както и защо това е добро, за какво помага Европа и как помага. Тази комуникация зависи от държавите, и по-специално от министрите, които участват в Съвета и са по-добре информирани за решенията, от политическите лидери и членовете на гражданското общество на държавите-членки, които могат да говорят на гражданите на техния език и които са достатъчно близки и познати за тях, за да бъдат изслушвани. Ако общата равностметка за постиженията на Европа може да е една и съща за всички европейци, то обяснението защо това е добро за гражданина и неговата страна не може да бъде едно и също за един българин, един естонец или един швед.

3.3.2 Тази комуникация за европейския проект трябва да се основава на по-голямо участие, да отчита потребностите, стремежите и мненията на гражданите. Това изисква от отговорните лица способност за изслушване. Това не може да бъде осъществено от Брюксел или от Страсбург. Гражданските форуми са способни да повлияят на мнението, но не са достатъчни, за да създадат у всички граждани чувството, че в тях се вслушват.

3.3.3 Политиците, избрани на местно равнище, чиято легитимност идва от представителната демокрация и близки до своя електорат, са в по-изгодна позиция отколкото социологическите агенции, да питат гражданите за мнението им по европейските проекти. По същия начин лидерите на гражданското общество трябва да искат мнението на представляваните от тях, по разглежданите на европейско равнище въпроси, които попадат в кръга на тяхната компетентност. Ако лицата на изборни длъжности говорят за Европа, и пресата ще говори. По този начин Европа трябва да получи широко място в медиите (местна преса, местни телевизии и радиа) и в политическите блокове на лицата на изборни длъжности.

3.3.4 Представителите на държавите-членки, министрите, европейските парламентаристи, членовете на ЕИСК и Комитета

на регионите, социалните партньори, делегатите на НПО или националните държавни служители от програмните комитети, всеки трябва ежегодно да споделя опита си, придобит в Брюксел със своите избиратели или с тези, които са го назначили (годишен доклад и заседание на място). За изграждането на Европа не е достатъчно да се действа в Брюксел, за всеки участник в европейското изграждане е определена роля в разясняването, там откъдето идва, на това, което се решава в Брюксел. Инициативата „Връщане в училище“ трябва да се продължи.

3.4 Общо европейско гражданско обучение

3.4.1 На европейско равнище трябва да се предостави на достъпен за всички език предназначена за учениците обща база от знания за историята на европейското изграждане, неговото функциониране, неговите ценности и неговия проект. Важно е тя да е една и съща за всички млади европейци, и да бъде утвърдена от Европейския парламент. За да се преподава на децата, тя трябва да се преподава и на местните избрани представители, които са представители на най-близката до гражданите публична власт. Общата база от знания трябва да бъде събрана в един прост документ. В нея се включват европейското знаме, една карта на Европа и една „харта на европейския гражданин“, в която се съдържа част, посветена на смисъла на проекта: историята и ценностите, както и част относно европейските политики и тяхното отражение върху всекидневието на гражданите (премахване на границите, създаване на еврото, структурни фондове, програми за мобилност, харта на основните права ...). Този документ изразява единството, което прави разбираемо многообразието и ще бъде изготвен на 22-та езика на Съюза. Той трябва да се връчва на всеки европейски гражданин заедно с неговия паспорт.

3.4.2 Възпитанието относно Европа е първото предизвикателство, което трябва да се посрещне: всяка държава трябва да се заеме с въвеждането на тази обща база от знания на всички възможни равнища: в учебните програми, в учебниците по гражданско образование, а също и чрез обучение по европейските въпроси на учителите, държавните служители, журналистите, лидерите на гражданското общество, лицата на изборни длъжности и всички, които участват в многобройните органи, занимаващи се с консултация, координация и вземане на решение в Брюксел. Работниците също биха могли да бъдат обучавани, в рамките на продължаващото професионално обучение.

3.4.3 За да провери дали тези знания са усвоени, трябва да се задават въпроси за Европа по време на изпитите при завършване на обучението, конкурсите за назначение на учители и държавни служители, в учебните заведения по журналистика. Трябва да се създаде мрежа от преподаватели, които разпространяват знанията за Европа.

3.4.4 Общата база от знания включва ценностите, възприети от Европейския съюз, които, взети в своята цялост, го отличават от другите световни зони:

— зачитане на достойнството на човешката личност, изразяващо се в премахването на смъртното наказание и изпълнението на решенията на Европейския съд по правата на човека в Страсбург, зачитане на личния живот, солидарност между поколенията;

- зачитане на културното многообразие, не като разделение на общности, а като индивидуално право. Расизмът, антисемитизмът, хомофобията подлежат на наказателни санкции;
- Хартата за основните права включва социалните права, социалния диалог и равните възможности;
- „транснационална правова държава“: в Европейския съюз върховенството на закона замени „закона на най-силния“. Това важи и за държавите-нации, но също и за Съюза в неговата цялост. Всеки европейски гражданин може да отстоява своите права отвъд границите на своята държава на произход и този принцип се прилага както за националното право, така и за правото на Общността.
- Пространство на транснационална, регионална, междупоколенческа, социална солидарност, която се изразява чрез различните европейски фондове.

3.5 Предоставяне на европейска информация

3.5.1 Междинните органи играят вече основна роля за информиране и привличане на вниманието на различните елементи на обществото. Те трябва да бъдат снабдени с необходимите инструменти, за да могат да изпълняват още по-добре тази роля.

3.5.2 Пресата на организациите на гражданското общество — синдикални организации на работници и работодатели, взаимноспомогателни дружества, сдружения на земеделски производители, неправителствени организации... — е особено ефективно средство за разпространение. Освен информацията за европейските проекти в съответната сфера на компетентност, тези медии могат да обобщат сравненията, като опишат какво се прави в другите европейски страни по всяка от засегнатите теми. Тези сравнения предоставят изходен материал за националните обсъждания на необходимите реформи.

3.5.3 Съюзът може да предостави бази данни на всички езици, за да могат те да бъдат използвани от тази преса, която е много близка до хората, но страда от липса на средства.

3.6 Настъргчаване на срещите и обmena

3.6.1 Както показаха програмите за обмен, включително Erasmus, нищо не може да се сравни с непосредствените контакти между европейци, когато става въпрос да се изгради чувството за принадлежност към Европа. Училишните екскурзии и екскурзиите, организирани от предприятията, побратимяванията на общини, на учебни заведения, старчески домове, социални и хуманитарни сдружения и пр. са чудесни начини за взаимно разбирателство. Може обаче да се предприемат и други мерки: да се реши да се кани гражданин от друга държава-членка в образователните стажове на синдикати, работодатели или сдружения. По същия начин всеки общински съвет може да приема поне веднъж годишно по един общински съветник от друга европейска страна. Една европейска гражданска служба би могла да даде възможност на младите доброволци да придобият професионален опит в някоя друга европейска страна.

3.6.2 Побратимяване на детски общински съвети, на университети за третата възраст, хорове, спортни състезания — има толкова много начини за среща и опознаване. Ако се премахне препятствието на пътните разходи, тези срещи бързо ще се праведат по естествен начин.

3.6.3 Увеличаването на броя на срещите на различни теми между гражданите на държавите-членки се нуждае от средства за финансиране на пътните разходи на гостите от другите европейски страни. Инициативата на ГД „Образование и култура“ „Golden star“, която насърчава срещите между комитети по побратимяване и местни инициативи е крачка в правилната посока. Необходима е проста и децентрализирана система — разходите за всяко пътуване биха се оказали сравнително скромни в сравнение с изключително полезните резултати. Парите, спестени чрез намаляване на броя на брошурите, биха могли да се внесат в децентрализиран фонд за улесняване на участието на колеги от различни европейски страни в дейността на синдикатите, на сдруженията на общини, на индустриалните федерации, комитетите по побратимяване и др. За насърчаването на участието по места, тези средства биха покрили само пътните разходи и биха били разпределяни по много прост и бърз начин от местните структури, например структурите на „Eurore direct“ или на „Домовете на Европа“. При предоставянето на тези средства местните действащи лица на Европа ще бъдат консултирани посредством указател, в който са събрани имената на всички действащи лица на местно равнище, които са упълномощени да участват в инстанции за координация и решение в Брюксел или другаде (европейски работнически съвети, университетски обмен...).

3.6.4 Може да се поощри идеята, че всеки европеец трябва да има желанието да отиде веднъж в живота си в Брюксел, Страсбург и Люксембург, за да посети институциите и по-добре да разбере как функционира Европа.

3.6.5 Полезно ще е комуникационните проекти, финансирани съвместно от институциите, както това е предвидено в съобщението на Комисията относно План Д „Дебат Европа“, да включват елемент с трансгранични инициативи.

3.7 По-добро използване на съществуващите ресурси

3.7.1 Становищата на ЕИСК, обобщенията, достъпни за всички, проектите за законодателни текстове (сезирания) или изразът на безпокойството на гражданите (инициативи) са интересни не само заради своето съдържание, но и затова, че всеки документ се превежда на всички езици на Съюза, което може да създаде обща база за размисъл.

3.7.2 Нужна е европейска медия, за да се знае какво става при другите. Падането на границите означава и следното: да узнаем как естонците унищожават отпадъците, как се отопляват жителите на Барселона, колко дни трае отпускът по майчинство в Ирландия, как се определят заплатите в Румъния. Да разберем, че местните проблеми са същите на километри от нас, да знаем какво правят другите, за да намерят решения, ще помогне на всеки от нас да се почувства член на една и съща Европа.

3.7.3 На едно транснационално аудиовизуално средство за масово осведомяване, каквото е *Euronews*, се пада да играе главна роля за предоставяне на снимки и репортажи. Трябва да се предвиди работата по европейските въпроси да бъде изрично включена към задълженията на аудиовизуалните обществени услуги на национално равнище и да се създаде европейска публична аудиовизуална служба.

3.7.4 Евровизия би могла да се използва повече, за да се отразяват честванията на някои събития и да се формира съзнание за Европа: предаване на поздравления на председателя на Комисията на всички езици, европейски спортни състезания и др.

3.8 Европа не е чужбина

3.8.1 В много правителства на държавите-членки на Съюза европейските въпроси зависят от министерството на външните работи, във все още много медии информация за Европа се представят в рубриката „в чужбина“, в много организации европейските въпроси са от компетенцията на международния отдел. От друга страна, европейските директиви захранват работата на националните парламенти и засягат всички области на обществения живот, следователно не става въпрос за „външни“, а за „вътрешни“ работи. Европейските въпроси вече изпълват всички вътрешни политики на държавите-членки. Би трябвало да се създадат напълно функциониращи министерства на европейските работи, които да разполагат със собствени служби за анализ и прогноза, за комуникация и подкрепа на гражданското общество.

3.8.2 Освен това всеки път, когато се обсъжда даден въпрос, трябва да се спомене неговото европейско измерение и да се види как се подхожда към него в другите държави-членки.

3.8.3 Чужбина започва от границите на Съюза, а не от границите на държавите-членки. Привлекателността на „европейския модел“ за външните за Съюза държави позволява да разберем ползата от изграждането на Европа, независимо дали става въпрос за изграждането на общ пазар или за транснационален демократичен модел за управление на многообразието.

3.8.4 Организирането на информационни семинари за ръководители от другите континенти, за да се обясни как е изграден и как функционира Европейският съюз, може да подобри

имиджа както извън Европа, така и в нея и да разпространи европейските ценности в останалата част на света.

3.9 Организиране на прояви

3.9.1 Всички специалисти по комуникация знаят, че за да накараме да се говори за нас, трябва да се организират нови прояви, а всички планирани такива да се използват за комуникация. Например по време на международни спортни събития не трябва ли да се издигат заедно европейското и националното знаме при връчването на медалите? Европейското знаме да се поставя над националното върху екипите на състезателите? Да се преброяват медалите от Олимпийските игри, спечелени от европейци?

3.9.2 Други събития, което не бива да се пропускат, са изборите за Европейски парламент, годишнината от падането на Берлинската стена. Освен това, Денят на Европа — 9 май, би трябвало да стане почивен ден, като евентуално замени някой вече съществуващ. По същия начин европейските прояви на Брюксел трябва да се „отворят“ и да се използват националните празници, за да им се придаде европейско измерение.

4. Напомняне за предишните препоръки на Комитета

4.1 Комитетът напомня за предишните препоръки, които е отправил до Комисията във връзка с комуникацията на тема Европа, а именно включените в приложението към неговото становище от октомври 2005 г. относно „Време за размисъл: структури, теми и рамка за оценка на дискусиата за Европейския съюз“ (CESE 1249/2005) ⁽⁴⁾, в становището му от декември 2005 г. относно „Принос на Комисията за периода на размисъл и след него: Планът D като демокрация, диалог и дебат“ (CESE 1499/2005 ⁽⁵⁾), в становището му от юли 2006 г. относно „Бялата книга за комуникационната политиката на Европа“ (CESE 972/2006 ⁽⁶⁾) и в становището му, прието през април 2008 г., относно „Да общуваме на тема Европа в партньорство“ (CESE 774/2008 г.).

Брюксел, 10 юли 2008 г.

Председател

на Европейския икономически и социален комитет

Dimitris DIMITRIADIS

⁽⁴⁾ ОВ С 28, 3.2.2006 г., стр. 42-46

⁽⁵⁾ ОВ С 65, 17.3.2006 г., стр. 92-93.

⁽⁶⁾ ОВ С 309, 16.12.2006 г., стр. 115-119.